

Sygn. akt III UK 271/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania M. K. - R. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą G. w Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z udziałem zainteresowanych: R. S., X. Y., J. S., K. S., M. A.

o wysokość podstawy wymiaru składek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 13 czerwca 2019 r.,

skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny [...] wyrokiem z 8 lutego 2018 r. oddalił apelację skarżącej M. K.-R. od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z 9 maja 2017 r., oddalającego odwołania skarżącej od decyzji pozwanego organu rentowego z 25 stycznia 2016 r., ustalających podstawy składek dla ubezpieczonych – zainteresowanych w sprawie R. S., X. Y., J. S., K. S., M. A. – uwzględniające diety.

Skargę kasacyjną wniesiono od wyroku Sądu Apelacyjnego dotyczących spraw ubezpieczonych X. Y. i R. S. oraz kosztów w tym zakresie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.):

- czy na gruncie zasady lojalności Państwa wobec obywateli wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP, płatnik składek powinien ponosić negatywne konsekwencje zastosowania się do informacji o wykładni przepisów prawa, przedstawionych mu przez organ rentowy w szeregu wypowiedzi kierowanych do płatnika wielokrotnie, w ciągu kilku lat, a mających postać pism i innych czynności organu, w tym rezultatów przeprowadzonych u płatnika kontroli, czy też takich negatywnych konsekwencji ponosić nie powinien (...)."

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazana we wniosku podstawa przedsądu nie spełnia się jako istotne zagadnienie prawne z następujących przyczyn.

Art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ma na uwadze istotne zagadnienie prawne występujące w sprawie. Problem prawny nie może być zatem dowolnie szeroki i ogólny, czyli nie może być oderwany od przedmiotu sporu (sprawy). Ponadto, jak skarżąca sama zauważa w uzasadnieniu wniosku (*in fine*), zagadnienie prawne dotyczy w przeważającej mierze problemów, których analiza prawna prowadzić może do różnych rezultatów (...).

Skargę kasacyjną wnosi się od prawomocnego orzeczenia, co oznacza, że punktem odniesienia jest przedmiot sporu i prawna podstawa decyzji oraz wyroku objętego skargą. Prowadzi to do stwierdzenia, że podstawą prawną rozstrzygnięcia były przede wszystkim przepisy ustawy zwykłej a nie ustawy zasadniczej. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku podaje podstawę prawną odwołującą się do szeregu przepisów oraz orzeczeń.

System prawa jest spójny co oznacza, że znaczenie mają wszystkie przepisy. W tej sprawie organ rentowy i Sąd powszechny pierwszeństwo nadały przepisom ustawy zwykłej, co też dla przedmiotu sporu wynika z art. 67 ust. 2 i art. 87 Konstytucji. Zaznaczyć należy, że art. 2 ustawy zasadniczej nie stanowi bezpośredniej podstawy orzekania w sytuacji, gdy sporną materię reguluje ustawa zwykła. Obowiązuje reguła zgodności ustawy z Konstytucją. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca nie zarzuca naruszenia przepisu ustawy zwykłej ani niekonstytucyjności któregośkolwiek przepisu leżącego

u podstaw decyzji i wyroku. Ponadto ocena niekonstytucyjności ustawy to domena Trybunału Konstytucyjnego. Czyli sformułowane zagadnienie miałoby znaczenie w sprawie, gdyby łączyło się z zarzutem niezgodności przepisu ustawy zwykłej z przepisem ustawy zasadniczej. Wówczas otwierałoby się pole do rozważań i oceny czy tak ujęte istotne zagadnienie prawne ma wpływ na wynik sprawy.

Skarżąca w sformułowanym zagadnieniu w istocie nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu powszechnego i domaga się jego kontroli na podstawie przepisu Konstytucji. Rzecz w tym, że do kontroli rozstrzygnięcia w indywidualnej sprawie właściwa jest podstawa przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Do tej podstawy przedsądu skarżąca nie odwołuje się we wniosku i nawet hasłowo nie twierdzi, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Uzasadniona jest również teza, że przedmiotem zainteresowania wskazanej we wniosku podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie jest kontrola prawidłowości zastosowania prawa w sprawie skarżącej. To podlega ocenie dopiero po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania i w oparciu o zarzuty podstaw kasacyjnych (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).